Ψυχὴ μὲν μέχρι οὗ δεσμοῖς πρὸς σῶμα κρατεῖται
Φθαρτὰ νοοῦσα πάθη, θνηταῖς ἀλγηδόσιν εἴκει.
Ἡνίκα δ' ἀνάλυσιν βροτέην μετὰ σῶμα μαρανθὲν
ὠκίστην εὕρηται, ἐς αἰθέρα πᾶσα φορεῖται,
Αἰὲν ἀγήραος οὖσα,, μένει δ' εἰς πάμπαν ἀτειρής.
πρωτόγονος γὰρ τοῦτο θεοῦ διέταξε πρόνοια.

EVSEBII DE ACROSTICHIDE Sibyllina iudicium. Atque item Aegloga Vergilij quarta, ab eodem Græcè reddita.

Παρέσταται δέ μοι καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τι μαρτύριον τῆς τοῦ χρίστου θεότητος ἀπομνημονεῦσαι. ἐκ γάρ τοι τούτων δηλονότι καὶ ἡ τῶν βλασφημούντων αὐτὸν διάνοια οἶδεν αὐτὸν θεὸν ὄντα, καὶ θεοῦ παῖδα, εἴπερ γε οὖν τοῖς ἑαυτῶν λόγοις πιστεύουσιν. ἡ τοίνυν ἐρυθραία σίβυλλα, φάσκουσα ἑαυτὴν ἕκτῃ γενεᾷ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν γενέσθαι, ἱερείαν τοῦ ἀπόλλωνος, διάδημα ἐπίσης τῷ θρησκευομένῳ ὑπ' αὐτῆς θεῷ φοροῦσα, καὶ τὸν τρίποδα περὶ ὃν ὁ ὄφις εἱλεῖτο, περιέπουσα, ἀποφοιβάζουσά τε τοῖς χρωμένοις αὐτῇ, ἠλιθιότητι τῶν γονέων ἐπιδεδωκότων αὐτὴν τοιαύτῃ λατρείᾳ, δι' ἣν ἀσχήμονες θυμοὶ καὶ οὐδὲν σεμνὸν ἐπιγίνεται, κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱστορουμένοις

περὶ

Et lib. ſeptimi cap. 13. Polites quidam conſuluit Apollinem Mileſium (inquit) utrum'ne maneat anima poſt mortem, an reſoluatur? & reſpondit his uerbis:

Donec corporeis animus connexibus hæret,
Cedit mortali patiens humana, dolori.
Sed cum mortali compage ſolutus, abiuit
Corpore confecto, tum totus in æthera fertur,
Incorruptus ubi maneat, nunquamq; ſeneſcens.
Sic antiqua Dei fieri prudentia mandat.

FINIS.

EVSEBIVS DE VITA CONſtantini, interprete Vuolfgango Muſculo Duſano.

Subit autem animum meum, etiam extraneorum quoddam de Christi diuinitate teſtimonium commemorare. Ex his enim, etiam blaſphemantium, ipſum animus, Deum ipſum eſſe, ac filium Dei, nouit: ſi ſaltem ſuis ipſorum ſermonibus credunt. Sibylla igitur Erythræa, quæ ſe ipſam, ſexta poſt diluuiū generatione uixiſſe, & ſacerdotem Apollinis fuiſſe dicit, diadema ex æquo unà cum Deo, cui ſeruiebat, geſtans: & tripoda, circa quem ſerpens uerſabatur, colens, & appropinquantes ad ſe abijciens, propter dementiam parentum, qui eam tali cultui tradiderant, ob quam etiam dedecoroſæ furiæ, ſicut commemorant, qui